

عنوان مقاله:

شاخص های زیست اقلیمی موثر در محدوده آسایش انسان (نمونه موردی: شهرک نمک آبرود)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و مدیریت بحران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

هانیه جمشیدی - گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد چالوس، دانشگاه آزاد اسلامی، مازندران، ایران

آزاده محمودیه - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی چالوس، مازندران، ایران

مصطفی جمشیدی - گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

استفاده از عوامل و شرایط اقلیمی در بعضی از موارد منجر به ایجاد سبک های معماری در اقلیم های مختلف گشته است. سبک هایی که گرچه به ظاهر تقلیدکننده معماری گذشته می باشد ولی منجر به ابتکار اصول و روشی شده اند که بدون نیاز به معماری نوین، براساس طراحی اولیه معماری، شرایط موجود را به شرایط آسایش انسان نزدیک می کنند. این پژوهش به بررسی و مقایسه دو شاخص زیست اقلیمی دمای موثر و نمودار زیست اقلیمی الگی، در شهرک نمک آبرود میپردازد. هدف آن ارزیابی محدوده آسایش ماه های مختلف سال می باشد که اطلاعات آن از نزدیکترین ایستگاه هواشناسی یعنی شهرستان نوشهر (حدود 11 کیلومتری) گرفته شده است. روش این مقاله با رویکرد کاربردی می باشد. تحلیل هانشان می دهد که به جز دو ماه شهریور و خرداد که نزدیک محدوده آسایش می باشند، تقریباً ماه های دیگر خارج از این محدوده می باشد که البته می توان با برنامه ریزی و تمهیداتی به وسیله انرژی تجدیدپذیر آنها را به منطقه آسایش نزدیک نمود، درعین حال مصرف انرژی و آلودگی را کاهش داد.

کلمات کلیدی:

شاخص اقلیمی، دمای موثر، نمودار زیست اقلیمی الگی، انرژی تجدیدپذیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/662077>

